Πώς παίχθηκε στή Ν. Δημοκρατία τό «παιχνίδι» τής πρωθυπουργίας

Από πού άντλούσαν τήν αίσιοδοξία τους οί «άβερωφικοί» καί ποιοί ήταν οί φόβοι τών «ραλλικών». Ποιοί άνέλαβαν τήν έκστρατεία τού ύπουργού Εθνικής Αμύνης καί ποιοί έπεισαν τόν ύπουργό Εξωτερικών νά δραστηριοποιηθεί. — Σέ ποιούς παράγοντες ύπολόγισαν οί πρώτοι καί πώς «άντεπετέθησαν» οί δεύτεροι. — Τί στοίχισαν στόν κ. Αβέρωφ οί κινήσεις τών δικών του καί τί άπέδωσε στόν κ. Ράλλη ή δική του έχεμύθεια. — Όλα αύτά έξηγούν γιατί είχε δίκιο ό κ. Καραμανλής λέγοντας πώς μιά έκλογή δέν τήν κερδίζει κάποιος όσο τήν χάνει άλλος...

ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΣ μέ πειστικό τρόπο τήν αύτοκυριαρχία του τήν περασμένη Πέμπτη τό μεσημέρι, ο «μεγάλος ήττημένος» τής ενδοκομματικής άναμέτρησης κ. Ευάγ. Αβέρωφ, καθώς έβγαινε άπό τό γραφείο του κ. Καραμανλή, άπευθύνθηκε σέ μιά συγκινημένη βουλευτίνα τού Κόμματος:

— PLEASE SMILE, TRY TO SMILE. (Σέ παρακαλώ χαμογέλασε. Προσπάθησε). Ή κ. Τζούλια Τσιριμώκου - Πιμπλή, χωρίς διάθεση νά συγκρατήσει τά δάκρυά της, ά-

— I DO IT. (Αύτό κάνω).

Ή σκηνή δέν μνημονεύεται γιά τή συγκινησιακή της φόρτιση. Ή κάποια πολιτική της διάσταση καί σημασία βρίσκεται στό γεγονός ότι ή βουλευτής Φθιώτιδος κ. Πιμπλή, πού δείχνουσε εἰλικρινά την απογοητευμένη τού κ. Αβέρωφ, φερόταν πώς ήταν άπό τούς σπάνιους άνεξαρτήτους υποστηρικτές τής υποψηφιότητάς του καί μερικοί έλεγαν πώς είχε ίσως μοιασμένη τήν προτίμησή της.

Πού ήταν λοιπόν οί άλλοι «124 φίλοι στό νερό», τούς οποίους άπό καιρό τώρα πίστευαν ότι διαθέτουν οί «άβερωφικοί» στήν καλύτερη περίπτωση ή οί επιλαχίστοντες 100, πού θά πέρναν μονοπάτι;

Ή άντίδραση δρισμένων φανατικών ότι εμείς προδώσαμε ό Καραμανλής καί ο Αγιλλέας, ότι μόνο (κατά τήν γνώμη μας) είναι σωστός, άλλά μοιαζει μέ ζωροστρατέ δοξασίες, που στήν άπολυτοποιή τους αποκρύπτουν τό πρόβλημα καί τίς αιτίες.

Τό πώς κατάφερε ή πρωθυπουργία άπό τόν κ. Γεώργιο Ράλλη μέσα στην κοινοβουλευτική ομάδα καί πώς άντίστοιχα χάθηκε άπό

Του
ΜΙΧΑΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

τόν κ. Αβέρωφ, είναι περισσότερο άπ' όλα ένα κεφάλαιο κακού τού δεύτερου καί τής τακτικής ορισμένων άνθρώπων τον. Καί νά γιατί, μέ βάσεις έκτιμήσεις πού βασίζονται σέ πληροφορίες καί αποκαλύπτουν άγνωστα παρασκήνια.

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΑΒΕΡΩΦ

Όσοι τόν τελευταίο χρόνο παρακολούθησαν τό Συνέδριο τής «Νέας Δημοκρατίας» στή Χαλκιδική καί τά έπτά περιφερειακά φόρουμ νά παραδεχτούν ότι σε πολλές περιπτώσεις (Πάτρα, Πρέβεζα, Λάρισα) ή αντιπάθεια τής λεγόμενης σωματικής βάσης στο πρόσωπο τού κ. Ευάγγελου Αβέρωφ φανόταν αίσθητά μεγαλύτερη άπό εκείνη τού κ. Γεωργίου Ράλλη.

Αν μπορεί νά εξαληφθεί ό ισχυρισμός, πώς τά φανατικότερα στοιχεία τής κάθε παράταξης είναι [illegible] τόν κόσμο στόν κομματικό μητανισμό καί αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες, τότε ο ισχυρισμός πώς κράσαμε τό 1977, γιατί τό κόμμα πήγε δεξιότερο, δέν μπορούσε παρά νά προσφέρει υποστηριχτές στήν υποψηφιότητα τού κ. Αβέρωφ.

Ο τότε καί σήμερα ύπουργός Εθνικής Αμύνης, παρά τίς υποψήφιες γιά τήν πολιτική του προβολή άπό τον παραδοσιακό φιλελεύθερο χώρο, παρέμενε ο κήρυκας μιας εἰδεολογίας τών καιροφυλάκων Ελλήνων καί μαζί ο μελλοντικός φιλόδοξος [illegible] τής «δεξιάς» ἰδεολογικής ανασύνταξης πρός τό ΠΑΣΟΚ.

Οί υποστηριχτές τής υποψηφιότητας του, διαβεβαιώναν ότι τό φόβαγμα Αβέρωφ γιά τό Κόμμα καί τήν Κυβέρνηση θά ἔλυε ὁλα τά προβλήματα, πού εἶχαν προκαλέσει τήν καταιαγγή τής κοινής γνώμης, στήν κυβέρνηση, στήν πολιτική της γραμμή καί τα πρόσωπα, μέσα στό κόμμα, στήν ἰδεολογική αντιπαράθεση πρός τήν Αντιπολίτευση.

Εδώ καί δυο χρόνο, ό ἴδιος ὁ κ. Αβέρωφ θεωρώντας τό ἴδιο βέβαιη καί τήν μετάταξη τού κ. Καραμανλή στήν Προεδρία καί τήν δική του πρωθυπουργοποίηση, ὁφεφε νά βουλάει αὐτός αὐτός τό κλίμα πού εἶχε δημιουργηθεί στήν Κοινή Γνώμη, σέ πολλούς δημοσιογράφους, στόν κομματικό μηχανισμό.

Αν καί εἶναι δύσκολο ἀκόμα νά πεῖ κανείς πόσο αὐτό τό κλίμα ἦταν ἀπόλυτα φυσιολογικό ἢ σέ ποιό βαθμό κατευθυνόμενο καί συντονισμένο [illegible] ἀλλωστε ἀντιλήψεων, γεγονός παραμένει ἡ πεποίθηση τῶν «βερωφικῶν» ὅτι ἡ πρωθυπουργοποίησή του κ. Αβέρωφ φαινόταν λίγο πολύ γεγονός τετελεσμένο.

Ἀκόμα στά πολλά λεπτομερειακά, πού εἶχε ἐξασφαλίσει ὁ κ. Αβέρωφ μέ τήν τακτική του αὐτή ἦταν καί ἡ ἀπεμπλοκή τοῦ Προεδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Τσάτσου, ὁ ὁποῖος ποτέ δέν Πέμπτη στήν Γενικοσυλλοβία ἀδειχνε νά σταματήσει ἀπόλυτα μέ τό ἀποτέλεσμα.

Μόλις τήν περασμένη Δευτέρα στό σπίτι του στήν Παλαιτσία, ὁ κ. Τσάτσος μαζί μέ τόν κ. Αβέρωφ καί δυο ἄλλους παράγοντες, ἀναθεωρήσαν τά ὀνόματα τῶν πιθανῶν ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως καί ἄφησαν τήν ἐντυπωσιακή βέβαιη ἀπορρίψεις μέτρων, πού θά βλέπαμε τίς κρίσεις 15 μέρες ἡ Κυβέρνηση μέ σκοπό νά προκαλέσει εὐρυνή ἀπήχηση.

Ἐπανειλημμένα μάλιστα στόν κ. Τσάτσο εἶχαν παρουσιαστεῖ δύο τουλάχιστον ὑπουργοί γιά μιά του ἀπόφαση, πού ἐπανελάβανε συχνά - πυκνά:

— «Ὁ Ράλλης εἶναι φίλος μου. Ὁ Εὐάγγελος εἶναι ἀδελφός μου».

Ἀνάμεσα στά ἄλλα ἀρχίσματα, πού θέλησε νά ἐξασφαλίσει ὁ κ. Αβέρωφ ἀπό μέρες τώρα εἶναι καί παράγοντες τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου, τούς ὁποίους συνάντησε σέ εἰδική συγκέντρωση πού εἶχε ὀργανώσει γνωστός βιομηχανος μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπίσης εἶναι γνωστό ὅτι ὁ κ. Αβέρωφ —σύμφωνα προσκαταλιζόταν πώς μιά ὑπογραφή διμερούς ἀμυντικῆς συμφωνίας μέ τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες— εἶχε ἐξασφαλίσει ἕνα ἄλλο ἐκάστη δυνατό ἐφεισμα: τόν λεγόμενο ἐσωτερικό παράγοντα.

Ἔτσι μέ τόν καιρό, αὐτό τό σλόγκαν παραγόντων, πού δημιουργοῦσε καί τροφόταν ἀπό ἐντυπώσεις, ἀθέτησε πρώτα τόν ἴδιο τήν κ. Αβέρωφ σέ κάποια ἀλλοτριά τῆς στάσης του.

Ἐνῶ (καί αὐτό εἶναι ἀκόμα ἀσάφεστο) πρίν ἕνα περίπου χρόνο ἀβέρωφ τήν πρωθυπουργοποίησή του σάν μεταβατική, τόν τελευτάιο καιρό εἶχε ἀλλάξει ρέζικα, ἀντιλή-

Ἀπό πού ἀντλούσαν τήν αἰσιοδοξία τους οἱ «ἀβερωφικοί» καί ποιοί ἦταν οἱ φόβοι τῶν «ραλλικῶν». Ποιοί ἀνέλαβαν τήν ἐκστρατεία τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καί ποιοί ἔπεισαν τόν ὑπουργό Ἐξωτερικῶν νά δραστηριοποιηθεί. — Σέ ποιούς παράγοντες ὑπολόγισαν οἱ πρῶτοι καί πῶς «ἀντεπετέθησαν» οἱ δεύτεροι. — Τί στοίχισαν στόν κ. Ἀβέρωφ οἱ κινήσεις τῶν δικῶν του καί τί ἀπέδωσε στόν κ. Ράλλη ἡ δική του ἐχεμύθεια. — Ὅλα αὐτά ἐξηγοῦν γιατί εἶχε δίκιο ὁ κ. Καραμανλής λέγοντας πῶς μιά ἐκλογή δέν τήν κερδίζει κάποιος ὅσο τήν χάνει ἄλλος...

— «Εἶμαι σήμερα μικρότερος σέ ἡλικία κατά 18—20 χρόνια ἀπό ἐκείνη στήν ὁποία ὁ Σοφούλης καί ὁ Ἀντενάουερ κυβερνοῦσαν καί μεγαλουργοῦσαν, συνήθιζε νά ὑπογραμμίζει μέ σημασία γιά τίς προθέσεις του στό μέλλον.

ΟΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ

Τί γίνεται ὅμως μέσα στήν Κυβέρνηση καί τήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα; Πῶς ἔφυγε τελικά τό ἐμβάσος κάτω ἀπό τά πόδια τῶν «βερωφικῶν»; Βέβαιοι οἱ ἰδιοι γιά τή δική του πρωθυπουργοποίηση πολλοί «βερωφικοί» ὑποστήριζαν ὅτι ἔκείνο, πού παραμένει ἄγνωστο εἶναι μόνο ἡ τελετή τῆς ἀφοτοκλασίας. Ἔτσι ἀσχίσαν νά διαβίδουν ὅτι ἡ ἀναγόρευση τοῦ κ. Ἀβέρωφ σέ πρωθυπουργό θά γινόταν σπουδῆποτε χωρίς ἀντίπαλο.

Μέ βάση αὐτή τους τήν πεποίθηση ἄρχισαν νά διαβίδουν, νά νομίζουν ἡ νά πιστεύουν:

—Ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχηγοῦ, θά γίνει διά βοής καί «δέν πάει νά λέει ὁ,τι θέλει τό καταστατικό».

—Ὅτι, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπακωνσταντίνου θά ἀσκεῖ τήν καίρια στιγμή ἀνοιχτά ὑπέρ τῆς μοναδικῆς ὑποψηφιότητας τοῦ κ. Ἀβέρωφ, πού θά «σαρώσει» ἔντσι.

—Ὅτι, ἡ ἀνασκόυξη τοῦ κ. Ἀβέρωφ θά γίνει ἴσως ἀπό ἕνα «κοινλάβιο» ἡγετικῶν στελεχῶν, μέ τήν προεδρία τοῦ ἀπερχόμενου κ. Καραμανλή.

—Ὅτι ὑπάρχουν πρωτόκολλα ὑποστήριξης στήν μοναδική ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ἀβέρωφ ἀπό 90 - 120 βουλευτές.

Ἀπό τήν μεριά του, ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Ράλλης σέ τίς ἀρχές τοῦ χρόνου εφρόντιζε νά γίνει περισσότερο ἀντιπαθής στούς βουλευτές, πού κατάφεγγαν νά τόν ρωτήσουν τί θά γίνει.

«Ἐγώ, δέν κουνιέμαι, ἀν δέν ἀποφασίσει γιά τόν ἑαυτό του ὁ Καραμανλής» ἦταν ἡ πρώτη ἀπάντηση τοῦ κ. Ράλλη, ὁ ὁποῖος ἀν κανένας βουλευτής συνέχιζε νά τοῦ λέει, πῶς θά τόν ψηφίσει ἀν τόν ὑπουργοποιήσει, τοῦ ἀπαντοῦσε:

—«Ρέ σύ. πολύ δέν σοῦ πάει πού θήλυγγες βουλευτής;».

Βέβαια ἀν αὐτή ἡ τακτική τοῦ κ. Ράλλη ἦταν ἡ πρεπούμενη ἀπέναντι σέ μερικούς φιλόδοξους βουλευτές καί ἐμή σοβαρούς, ἡ σκληρή τακτική του δέν ἔπαιρε νά ἀποθαρύνει ὁρισμένους βουλευτές τῆς ἐκτίμησής του.

—Νά ἀποφασίσεις τί θά κάνεις τοῦ σνίστησαν. Καί νά γίνεις μαλακόπορος.

— Δέν μπορῶ στό πρόπτο, γιά τό δεύτερο θά δοῦμε.

Γύρω στό Φεβρουάριο ὁρισμένοι φίλοι τοῦ κ. Ράλλη συνέστησαν μιά ἄτυπη ὁμάδα, μέ σκοπό νά τοῦ ἀσκήσει κάποια πίεση - σύσταση γιά ὁρισμένα πράγματα. Τήν ἀποτέλεσαν οἱ βουλευτές κκ. Φιλιώρης, Παναύρης, Δαλακούρας, Παναλαζάρου, Κοντσας καί ὁ γενικός γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν κ. Διονύσης Λιβανός.

Ἀφοῦ ἔκαναν μερικές συναντήσεις καί συσκέψεις μαζί μέ ἄλλους ραλλικούς (Τζανετάκης, Καρατσιμπής, Θεμ. Σισούλης, Κλής, Μπαλίρης, Κοντογιαννόπουλος κ. λπ.) καί ἄκουσαν τήν ἄποψη τοῦ κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλου, ἀποφάσισαν νά ἀσκήσουν τήν πρώτη πίεση στόν κ. Ράλλη.

Τοῦ ἐξήγησαν ὅτι ἀλλιῶς ἀκαμωνή καί ἄλλα μοιραλιστοία, γιατί αὐτό νομίζαν πολλοί βουλευτές ὅτι κάνεις, ἀφοῦ ἔχουν ἤδη δογκωθεῖ οἱ «βερωφικοί».

Καί τοῦ ὑπέβειξαν ὅτι τουλάχιστον πρέπει νά λάβει στούς βουλευτές πῶς ὁ κ. Ράλλης δέν παραιτήθηκε ἀπό τή διαδοχή, ἀφοῦ ἔβλεπα τά γνωστοποιήσει πρώτα στόν κ. Καραμανλή.

Ἔτσι ἔκανε μετά ἀπό δική του σκέψη ὁ κ. Ράλλης ἀλλά συνέστησε ἐδῶ λέτε μέχρι ἐδῶ, τίποτα περισσότερο.

Καί πρόσθεσε τήν ἐπιμβό:

—«Σ' ἐσύτς τούς πάντε - ἐξ! δέν ὑπόσχομαι τίποτα, δέν δεσμεύομαι μέ τίποτα».

Πρίν ἀπό ἕνα μήνα, λοιπόν, ἄρχισε μέσα στή Βουλή νά κυκλοφορεῖ ἡ πληροφορία ὅτι ἡ διαδοχή θά κοιθεῖ μέ ψηφοφορία μέσα στήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα. Ὁρισμένοι «βερωφικοί» δέν ἤθελαν νά τό πιστέψουν ὡς τήν περασμένη ἑβδομάδα αὐτό, ἄλλοι ἄλλοι ἄρχισαν νά μετράνε ψήφους καί νά εἰρωνεύονται: ἐπιτέ πάει ὁ Ράλλης ξυπόλητος στ' ἀνκάδια;».

Μ' αὐτές τίς σκέψεις, ὁ κ. Στράτος φερόταν εἴτε ὡς ὑπουργός Ἀμύνης εἴτε καί ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ὁ κ. Γεώργιος Ἀποστόλτος ἔλεγε ὅτι θά γίνει ὑπουργός Παιδείας, ὁ κ. Παπαδόγγονας διαβεβαίωνε τούς πάντες ὅτι πάει στό ὑπουργεῖο τοῦ Πρωθυπουργοῦ (Προεδρείας), ὁ κ. Βασιλειάδης φεσόταν γιά ὑπουργός Οἰκονομικῶν στήν ἄρνή, ὁ κ. Μπάλωκας δέν ἔκαυβε ὅτι θά πάει εἴτε καλύτερο ὑπουργεῖο καί ὁ κ. Μανώλης Κεσαλογιάννης ἀπόκτεια τό ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔσοδων.

Οἱ ἴδιες φιλοδοξίες ὑπῆρχαν ἀπό τήν κλειστή «βερωφικῶν» βουλευτῶν καί ἔκδοσαν σάν διαβεβαιώσεις σν ὁπαδούς καί στελέχη τους.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἱρώτα λοιπόν λάθος στρατηγικής καί ἐντυπώσεων, ἡ πεποίθηση καί οἱ διαβεβαιώσεις τῶν «βερωφικῶν» ὅτι δέν θά γίνει ψηφοφορία στήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα. Ὅ,τι τέτοιαν αὐτό ἐκ τῆς πολιτικοῦ ἀστικοῦ, λειτουργεῖ συχνά σάν ἰδιόμορφο κλειστό σύστημα, μέ τήν δική του ἱεραρχία καί τόν δικό του κώδικα ἀξιῶν καί ὑποχρεωτικής συμπεριφοράς.

Τό τρίτο συνεπόμενο λάθος τῶν «βερωφικῶν», πού προκάλεσαν δεκάδες συναδέλφους του εἶναι ἀφοῦ ὅτι καταστρατήγησαν αὐτούς τούς κανόνες λειτουργίας τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδας τῆς «Ν.Δ.» Ποιούς ἀκριβῶς;

Ἄς τά δοῦμε τά πράγματα συστηματικότερα.

Ἡ βιαλάληση τῆς μελλοντικῆς παντοδυναμίας τῶν «βερωφικῶν», εἶναι φυσικό ὅτι θά γνόταν εἰς βάρος σημερινῶν ὑπουργῶν καί ὑφυπουργῶν καί βουλευτῶν. Καί βέβαια ἀν οἱ διαβεβαιώσεις «ἀντισυστατικοῦ» ὁδήγησαν ὁρισμένους ἀπό τούς ὑπουργούς σύτούς στήν «ραλλική» πλευρά, σέ ἄλλους βουλευτές προκάλεσε ἐντύπωση ἡ σταθερή ὁρισμένων «ραλλικῶν» ὑπουργῶν, πού φέρανταν νά κοιτάζουν τοῦ. Νηφάλιοι καί μέ κλειστό στόμα, ἐμοιαζαν μέ εἰδωλικούς ὑπόγειους.

—«Θά μείνετε μέ Ἀβέρωφ; τοῦ ρωτούσαν. Ἡ θά πάτε σπίτι σας ὅπως λέγεται;»

— «Θά δοῦμε», ἀπαντούσαν λιγοί κ.κ. Σπ. Δοξιάδης, Γ. Κωνσταντάκης, Γ. Παναγιωτόπουλος, Π. Μπαΐτος, Βασ. Κωνσταντινόπουλος καί Ἀν. Ἀνδριανόπουλος.

Ὁ κ. Ράλλης εἶχε συστήσει ἐτσιμοδιά καί κανένα παραγοντικό ὀμόδ. Μάλιστα, εἶναι ἐνδεικτικό ὁ τι πρίν 20 περίπου μέρες, ὁ κ. Γιάννης Μπαΐτος, σέ δεξίωση πού εἶχε κάνει στό σπίτι του στήν ὁδό Ροΐδη στό Ψυχικό εἶχε καλέσει καί γνωστούς ὑποστηριχτές τῆς πρωθυπουργοποιήσεως τοῦ κ. Ἀβέρωφ.

Ἐνῶ λοιπόν οἱ «βερωφικοί» ἄλλο καί περισσότερο ἐκδηλώνονταν ἀποκαλύπτοντας τά χαρτιά τους, οἱ ὑποστηριχτές τῆς ὑποψηφιότητας τοῦ κ. Ράλλη (μετά ἀπό ἐντολή τοῦ ἰδίου) δέν παρουσιάζονταν ὁμαδοποιημένοι, δέν ἀνέφεραν ἀριθμούς δέν προσπαθοῦσαν ἀκόμα νά πείσουν τούς ἐταλαντευόμενους μέ ὑποσχέσεις ὑπουργείων καί κρυφούς ἀριθμούς ὑποστηριχτῶν.

Ὁρισμένοι «ἀβερωφικοί», πού μιλοῦσαν ἐγιά 120 καί 130 βουλευτές, ἄρχισαν τώρα νά διαλέγουν πρόσωπα καί νά διώχνουν κόσμο. Γιά παράδειγμα ἄνθρωποι μέ πλήρη σχεδόν ἰδεολογική συνταύτιση μέ τόν κ. Ἀβέρωφ ὅπως ὁ ὑπουργός Προεδρίας κ. Στεφανόπουλος, ὁ βουλευτής Τρικάλων κ. Γιαννούσης, ὁ βουλευτής Κεφαλονιάς κ. Φακιολάς, ὁ σημερινός ὑπουργός κ. Δαβάκης ἄρχισαν νά ἀπειλοῦνται μέ παραμερισμό.

Ἀπό ποιούς;

Ἐδώ βρίσκεται τό τέταρτο λάθος τοῦ περιβάλλοντος τοῦ κ. Ἀβέρωφ, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀφεστά νά [illegible] ἀπό ὁρισμένους τέτοιους φιλόδοξους καί διαβεβαιωτές του εἶδους ἐτι θά κάνουν; τό ξέρουν ὅτι θά τούς διώξουμε, ἀλλά ἐμάς θά ψηφίσουν, γιατί ἐμεῖς θά εἴμαστε ἐξουσία.

Τήν ὁμάδα τῶν διαλαλητῶν μέσα στούς διαδρόμους τῆς Βουλῆς τῆς ὑποψηφιότητας τοῦ κ. Ἀβέρωφ (τίς διάφορες καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις καί κάποτε τίς ὑποσχέσεις γιά μελλοντικές ὑπουργοποιήσεις) συγκροτοῦσαν βουλευτές ἀπό τούς ὁποίους ἐλάχιστοι νομιμοποιοῦνταν γιά κάτι τέτοιο, σύμφωνα μέ τόν κώδικα ἀξιῶν καί ἱεραρχίας καί συμπεριφορᾶς τοῦ κλειστοῦ συστήματος πού ἀναφέραμε. Ἦσαν βασικά νέοι σέ ἡλικία, ἀπειροι πολιτικά, ἐκλεγμένοι ἀπό δεύτερη καί τρίτη κατανομή καί συχνά ἀφεῖς στούς τρόπους. Τούς ἀναφέρουμε χωρίς ἰδιαίτερες προσωπικές ἀξιολογήσεις. Εἶναι οἱ βουλευτές κκ. Καλούδης, Κονταξής, Τσαγκίδης, Σαμαράς, Μηνακάκης, Ἰωάννου, Τζιτζικώστας, Χατζηγιάκης, Πατρώνης, Ἀνεροῦσης, Γαλλής, Μακρής, Μαυρίδης, Χρηματόπουλος κλπ. Ὁρισμένοι ἀπό αὐτούς λοιπόν φέρονταν σίγουροι ὑπουργοί καί ὑφυπουργοί (τόσο τό χειρότερο πού τό ἔλεγαν οἱ ἰδιοι), ἀναλύθαναν νά διαβεβαιώσουν βουλευτές μέ 20 καί 30 χρόνια θητεία στή Βουλή ὅτι «φήσετε Ἀ-

Ὁ κ. Ράλλης, ἀκολουθούμενος ἀπό πολλούς ὀπαδούς του. πηγαίνει μέ τά πόδια σπίτι του, ἀρχηγός πιά τῆς Ν. Δ.

Ὁ κ. Ἀβέρωφ συνοδευόμενος ἀπό φίλους του, μή βουλευτές, ἐξέρχεται ἀπό τήν Βουλή μετά τήν ἐκλογή τοῦ κ. Ράλλη.

βέρωφ καί ἐγώ θά σέ προσέξω».

Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁρισμένοι «βερωφικοί» ὑπολόγιζαν ὅτι ὅπως ἡ προεδροποίηση τοῦ κ. Καραμανλή (γιά τήν ὁποία κίνησαν γῆ καί οὐρανό) ἄνοιξε τόν δρόμο στόν κ. Ἀβέρωφ, ἔτσι καί ἡ δική του πρωθυπουργοποίηση θά ἄνοιγε τόν ὁρίζοντα στούς δικούς τους «βελφινικούς ὁρασματισμούς».

Μέ τήν πρωθυπουργοποίηση Ἀβέρωφ γιά ὁρισμένα χρόνια (σχεδίαζαν ἐβγαίνε ἑνός - ἄουτ» ὁ κ. Ράλλης — ἀποκλείοναν ἀπό ὑπουργός ὁ κ. Μητσοτάκης καί κλαδεύοναν οἱ κκ. Μπούτος καί Στεφανόπουλος.

Φιλοδοξώντας νά γίνουν ὁμαδάρχες ἔδιναν συγκεκριμένες ὑποσχέσεις. Ὁ κ. Χριστ. Στράτος γιά παράδειγμα φέρεται νά ὑποσχέθηκε ὑπουργοποιήσεις ἡ κάτι λιγότερο» στούς κκ. Γκελεστάθη, Μπουτά, Πατρώνη, Κρίκο καί Σταθόπουλο.

Ἀκριβώς αὐτή ἡ στάση πολλῶν βουλευτῶν καθορίστηκε ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ ὑπόθεση τῶν ὑπουργήσιμων ἔχει γίνει κουμπίδια. Κυκλοφορούσαν τέλοστερα ὀνόματα καί ἀντίστοιχες ὑποσχέσεις γιά τό ὑπουργεῖο Γεωργίας, τρεῖς γιά τό ὑφυπουργεῖο Τύπου, τρεῖς γιά τό ὑπουργεῖο Παιδείας καί Δημοσίων Ἔργων κλπ.

Προτιμώντας αὐτή τήν τακτική δημιουργίας ἐντυπώσεων ὁ κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ γνώριζε μεγαλύτερη φόρμα, ἀφοῦ οἱ δικοί του ἄνθρωποι ἄρχισαν τώρα νά μοιράζουν καί γενικές γραμματείες, διοικήσεις Τραπεζῶν καί Ὀργανισμῶν.

Οἱ «ραλλικοί», πού ἡ φήμη τους φέρει πιό κοντά στή μεταβατικοποιική γραμμή τοῦ κ. Καραμανλή πρός τόν Ποιθυπουργοῦ, ἐφάρμοσαν καί «κοραμανλική τακτική» στούς σχεδιασμούς τους.

Ἑτοιμος γιά τό ἑπόμενο βῆμα ὁ κ. Ράλλης, μετά τό πρώτο ἐμπόδιο τῆς διαδικασίας τῆς ψηφοφορίας στήν Κ.Ο., ἄφησε τίς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Ἀβέρωφ ὅτι «Ὁ Γιώργος θά γίνει ἀντιπρόεδρός μου καί μάλιστα πρώτος».

Διαβίβασε στόν κ. Καραμανλή ὅτι «ἐγώ ἀν δέν ἐκλεγώ, θά μείνω ἁπλός βουλευτής». Αὐτό ἔγινε γνωστό καί ἄρχισε νά δημιουργεῖται κάποια ἀνησυχία στούς «βερωφικούς». Ὄχι βέβαια ὅτι θά χάσουν τήν ἐξουσία ἀπό Κόμμα καί τήν κυβέρνηση, ἀλλά μήπως ὁ κ. Ράλλης τούς χαλάσει τήν εὐτυχία τοῦ θριάμβου η καί κάνει διάσπαση ἀκόμα.

Ἔτσι ἔγινε γνωστό στούς βουλευτές καί ἀπό δημοσιεύματα ὅτι τό περασμένο Σαββατοκύριακο ὁ κ. Καραμανλής εἶχε συναντήσεις μέ τούς κκ. Ἀβέρωφ, Ράλλη, Μητσοτάκη καί Κων. Παπακωνσταντίνου, μέ κύρια προσπάθεια νά πεισθεῖ ὁ Ράλλης νά μπεῖ ἀντιπρόεδρος στήν κυβέρνηση Ἀβέρωφ (πού χρειάζεται νά σημειωθεῖ ὅτι ο κ. Καραμανλής προσωπικά καί τό περιβάλλον του — ἀντίθετα μέ δισμένα πού ψιθυρίζονται σήμερα — ἀνέμεναν ὅτι αὐτή ἡ κυβέρνηση θά προβαίνει ἀπό τήν ψηφοφορία, μέ μικρή πάντως διαφορά) Μετά τό τέλος τῶν συναντήσεων καί τή σχετική συνομωσία, πού ἀνακοίνωσε ὁ ὑφυπουργός Τύπου στούς δημοσιογράφους, ὁ κ. Ράλλης εἶχε κερδίσει δυό σκόμα κινήσεις στη σκακιέρα.

— Πρώτα, ὅτι αὐτός καί οἱ ἄνθρωποί του δέν θά ἦταν ἀμελητέες ποσότητες καί «κατατεθειμένοι» σέ μιά κυβέρνηση Ἀβέρωφ. Αὐτό τό ἐγγυόταν (ἐμμεσα) ὁ ἴδιος ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Τό δεύτερο καί σπουδαιότερο εἶναι ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἀπέσπασε δήλωση τοῦ κ. Ἀβέρωφ μπροστά στόν κ. Καραμανλή, ὅτι κι αὐτός θά δεχτεῖ νά εἶναι ἀντιπρόεδρος σέ τυχόν κυβέρνηση Ράλλη. Ἔτσι, ὁμως ἀποδεχόταν ὁ κ. Ἀβέρωφ μιά ἰσοτιμία μέ τόν κ. Ράλλη καί ἀναγνώριζε ὅτι ὑπῆρχε πιθανότητα νά μήν ἐκλεγεῖ ὁ ἴδιος πρωθυπουργός ἀπό τήν ψηφοφορία στήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα. Κερδίζοντας νέους πάντως στή μάχη τῶν ἐντυπώσεων οἱ ραλλικοί εἶδαν καί τόν κ. Μητσοτάκη νά προτιμά νά ὑποστηρίξει τήν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Ράλλη, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε τή Δευτέρα τό πρωί:

— Σ' εὐχαριστῶ, ἀλλά σε παρακαλῶ μή τό γνωστοποιήσεις μέ ἀνακοίνωση στόν Τύπο κλπ.

Μέ τό πολιτικό αἰσθητήριο, ὁ σημειωνόε πρωθυπουργός ἤξερε ὅτι ἡ προσχώρηση τοῦ κ. Μητσοτάκη καί τῶν 4 - 5 δικῶν του στίς τάξεις του, μπορούσε νά προκαλέσει ἀρκετές ἀντιδράσεις καί νά δώσει ἐπιχειρήματα στούς «βερωφικούς».

Μετά ὅπό ὅλα αὐτά, τό ἐξισωτικό ἐρωτηματικό «Ἀβέρωφ ἢ Ράλλης» ἄρχισε νά δημιουργεῖ ἀν[illegible] στήν κοινή γνώμη καί νά ὁδηγεῖ πολλούς «βέβαιοφόρωτους» στό γραφεῖο τοῦ τότε ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν.

Ἡ σύγχυση τῶν «βερωφικῶν» ἄρχισε νά ἐπιτείνεται, ὅταν ἀντιμήσεις καί δημοσιεύματα ἀναφωτιούνταν ἐπιπλά θά εἶναι ἡ στάση τῶν 15 - 20 βουλευτῶν, πού συνδέονται μέ τόν Ἀχιλλέα.

Τά λάθη τῆς «δοσατηριότητας» τῶν ὑποστηριχτῶν τοῦ κ. Ἀβέρωφ ἄρχισαν νά πολλαπλασιάζονται. Ὁρισμένοι νεαροί βουλευτές, ἄρχισαν νά πιάνουν βουλευτές πού ἔγιναν φάει τήν πολιτική ἐμέ τό «κουτάλι» καί νά τούς ἐξηγοῦν γιατί ἐπό συμφέρον τοῦ Ἔθνους, τό συμφέρον τοῦ τόπου καί τό συμφέρον τό δικό τους ἐπιβάλλει νά ψηφίσουν Ἀβέρωφ.

— «Δέν συμφωνεῖτε»; ρωτοῦσαν μετά τήν «καθοδήγηση».

— «Ἀεί στό καλό παιδί μου», ἦταν ἡ ἀπάντηση δύο βουλευτῶν, πού κατέγραν ἀξιώματα στό προεδρεῖο τῆς Βουλῆς.

Ἀπή ἡ «δοσατηριοποίηση» ὁδήγησε σέ ἕνα ἀκόμα (ἀθροιστικό) λάθος ὁρισμένους ἄλλους. Προκειμένου νά ἐνισχύσουν τήν ἐπιχειρηματολογία τους διαβεβαίωναν ὅτι εἰμάς μᾶς θέλουν οἱ Ἀμερικάνοι, τό ΝΑΤΟ, οἱ βιομήχανοι καί ἄλλοι παράγοντες.

— «Μιά κυβέρνηση τῶν Ἀμερικανῶν θά βγάλουμε», σγαλίζαν ὁρισμένοι «ἐπιφυλακτικοί» βουλευτές, ὄντας πάντως βέβαιοι ὅτι ἡ διαδοχή παίζεται καί δέν εἶναι καθόλου τά πράγματα ὅπως τά ἔλεγαν οἱ «βερωφικοί» μήνες τώρα (πού δέν εἶχαν κάνει κανένα σχεδιασμό καί υπολογισμό στό χαρτί, κατά σύμπτωση μέ ἐπιπλέκες ἀξιώσεις).

Οἱ «ραλλικοί» εἶχαν δώσει τή μάχη στό πεδίο πού ἤθελαν ἀποφεύγοντας ἔτσι ἐνδεχόμενα ἰσχυρά κεντρικά ἐπιχειρήματα λ.χ. κάτι μέ τόν Ἀβέρωφ ἔχουμε περισσότερες πιθανότητες νά κερδίσουμε τίς ἐκλογές καί νά χτυπήσουμε τό ΠΑΣΟΚ».

Τό βράδυ τῆς Δ